

Inhoud

Hoofdstuk 1	11
Hoofdstuk 2	21
Hoofdstuk 3	32
Hoofdstuk 4	42
Hoofdstuk 5	56
Hoofdstuk 6	76
Hoofdstuk 7	90

Hoofdstuk 1

Lotte zat zenuwachtig op haar bed. Haar hart sloeg snel. Ze keek naar het maanlicht dat door de gordijnen van haar slaapkamer viel. Ze logeerde tijdens de vakantie bij haar tante Marie. Vannacht zou ze teruggaan naar het eiland van de eenhoorns. Dat was een geheime wereld, die verborgen zat in een eik in de tuin. Lotte kon niet wachten om haar vriendin Astra te zien. Astra was een

prachtige kleine eenhoorn met zilveren sterren op haar vacht. Lotte wist niet waarom, maar voor het eerst was ze zenuwachtig om de eenhoorns te bezoeken.

Ze wachtte tot het overal in huis stil was. Dan wist ze zeker dat haar tante sliep. Toen sloop ze uit haar slaapkamer. Ze ging de trap af en liep de tuin in, die door de maan werd verlicht.

Toen stond ze bij de eik. Ze haalde haar flesje met magisch poeder uit haar

zak. Ze kreeg het van de koning van de eenhoorns bij haar eerste avontuur. Lotte strooide een klein beetje poeder over zich heen. Ondertussen sprak ze een spreuk uit:

Laat me door de magische boom, dan ben ik blij.

Ik ga naar de eenhoorns, vrolijk en vrij.

Toon me met licht hoe ik naar het eiland moet,

want daar is alles stralend en goed.

Ze herkende het gevoel dat ze nu kreeg. Haar tenen en vingers begonnen te tintelen. Ze werd kleiner en kleiner. Het gras en de bloemen kwamen hoog boven haar uit. Tussen de wortels van de eik zag ze licht schijnen.

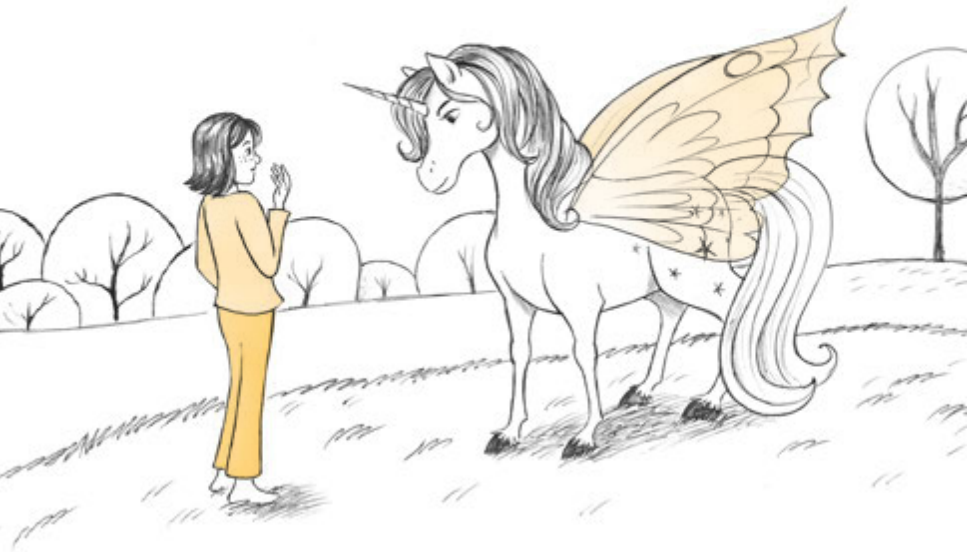
Lotte liep de tunnel in. Nu zou ze weer snel bij haar vriendin Astra zijn. Toen ze om de bocht

kwam, kon ze al een klein stukje van het eiland zien. Dat was de prachtige Zilveren Plek. De bomen hadden er glanzende stammen. Bladeren in alle kleuren van de regenboog bewogen heen en weer in de wind. Net als de andere keren stond Astra al klaar om Lotte te begroeten. Haar fladderende vleugels leken op die van een vlinder. En haar hoorn glansde als een witte parel.

‘Astra!’ riep Lotte toen ze bij haar vriendin was. Ze sloeg haar armen om de hals van de eenhoorn. Die was zo zacht als zijde. ‘Wat fijn om je weer te zien. Ik heb zo vaak aan je gedacht.’

‘Welkom terug’, zei Astra stilletjes. Lotte merkte iets aan haar stem. Ze was niet zo blij als anders.

‘Wat is er?’ vroeg Lotte. ‘Is er iets gebeurd met het eiland?’

‘Je zult het wel zien’, antwoordde Astra. Ze hield haar ogen naar beneden gericht. Ze wilde niet naar Lotte kijken.

Lotte was bang dat er iets ergs aan de hand was. ‘Wat is er dan?’ vroeg ze nog eens. ‘Is het misschien Schaduw? Is hij terug?’

Schaduw was een gemene magische pony. Hij leefde op een eiland aan de andere kant van de zee. Hij wilde de troon van de koning van de

eenhoorns afnemen en zelf de baas worden van het eiland. Hij had het al vaak geprobeerd. Gelukkig was het hem nog niet gelukt. Maar ze moesten er alles aan doen om Schaduw voor eens en voor altijd te verslaan.

Astra boog haar hoofd en zei niets meer. Ze zakte door haar benen, zodat Lotte op haar rug kon klimmen. Zonder erbij na te denken, zwaaide Lotte haar been over Astra's rug. Die begon door het bos te draven. Lotte bleef een vreemd gevoel hebben. Het leek alsof hun speciale band was verbroken.

‘Waar gaan we naartoe?’ vroeg Lotte. Ze waren uit het bos gereden, naar de groene vallei die daarachter lag.

‘Naar een vergadering met de koning en de bewakers’, antwoordde Astra. Ze zijn bij het

Rozenhuisje in de Bloemenwei. Ben je klaar om te vliegen?’

‘Ik ben klaar’, zei Lotte. Toen sloeg Astra met haar vleugels. Lotte hield haar adem in terwijl ze opstegen van de grond van de vallei. Ze vlogen bliksemsnel de blauwe lucht in. De wind blies door Lottes haren. Astra zoefde door de lucht. Lotte leunde naar voren en sloeg haar armen om Astra’s hals.

‘Je vliegt veel sneller dan anders’, zei Lotte buiten adem. ‘Heb je haast?’

‘Ik wil gewoon op tijd bij de vergadering zijn’, antwoordde Astra. ‘Ik wil alles horen wat ze over Schaduw zeggen...’

Ze zei opeens niets meer. Het leek net alsof ze meer had gezegd dan ze had willen doen. ‘Ik stop nu met praten. Dan kan ik beter vliegen.’